ఓం నమో భగవతే శ్రీ రమణాయ

రమణ భాస్కర

సంపుటి : 10 సంచిక : 2 పుష్పం : 4-6 05-10-2004

RAMANA BHASKARA
TELUGU SPIRITUAL FORTNIGHT MAGAZINE
PAGES : 16
VOL : 10 ISSUE : 2
EDITOR
P.S. RAMA RAJU
EDITING
P.H.V. SATYAVATHI
(HYMA)

SUBSCRIPTION
Yearly : **Rs. 150/-**
Each Copy : **Rs. 8/-**

ADDRESS
RAMANA BHASKARA
SRI RAMANAKSHETRAM
JINNURU - 534 265
W.G.Dt., A.P.

PUBLISHER
P.S. RAMARAJU
LAKSHMI
MODERN RICE MILL
ULLAMPARRU - PALAKOL
☎ 08814 - 224589, 224689

PRINTER
SHRIRAM GRAPHICS
BANK STREET - PALAKOL
☎ 08814 - 222438, 221260
94401-31188

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 6-9-04, భీమవరం

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మనుషులలో కొంతమంది వ్యవసాయం చేస్తున్నారు, కొంతమంది ఇంజనీరింగ్ ఉద్యోగం చేస్తున్నారు, కొంతమంది డాక్టర్లుగా చేస్తున్నారు, కొంతమంది వడ్రంగి పనిచేస్తున్నారు. పొట్ట పోషణకోసం ఇలా రకరకాల వృత్తులు చేస్తున్నారు. మీరు ఏ వృత్తిలో ఉన్నా ఇబ్బందిలేదు, అహంవృత్తిలో మాత్రం ఉండకూడదు అన్నారు భగవాన్. మీ వృత్తి మిమ్మల్ని బంధించదు, అహంవృత్తి బంధిస్తుంది. వృత్తులు చేసేవారు అందరూ డబ్బు సంపాదించాలి అనుకొంటున్నారు అలాగే మనం చేసే పనులు, మనం చేసే సాధన, మనకు ఉన్న వివేకం, విచక్షణ, మనలో ఉన్న మంచితనం వీటి అన్నింటి యొక్క ఫలితం ఆత్మజ్ఞానం పొందాలి అంటే ఇవిఅన్నీకూడా ఆత్మజ్ఞానంలో ఫలించాలి లేకపోతే బండిసున్న. ఈ పనులు అన్నీ మనం చేస్తున్నాము అనుకోండి, మనకు ఆత్మజ్ఞానం రావటంలేదు అనుకోండి ఎక్కడో ఏదో లోపం ఉంది. ఈ పనులవలన ఫలితంరాదా అంటే వస్తుంది, పుణ్యం వస్తుంది, అనుభవిస్తే అదిపోతుంది. మనం ఇక్కడ నుండి విజయవాడ వెళ్ళాలి అనుకోండి రైలునుగాని, బస్సునుగాని ఇలా ఏదో ఒక వాహనాన్ని పట్టుకొని వెళ్ళాలి అలాగే ఆత్మజ్ఞానసముపార్జనకు దేహాన్ని, మనస్సును వాహనాల కింద ఉపయోగించుకోవాలి. దేహాన్ని, మనస్సును ఆరోగ్యంగా చూసుకోవాలి. మీరు ఇతరులను ఎలా హింస పెట్టకూడదో అలాగే మిమ్మల్ని మీరు హింస పెట్టుకోకూడదు ఎందుచేతనంటే మీ లోపల ఉన్న జీవుడు ఈశ్వరుడి యొక్క అంశే. మిమ్మల్ని మీరు హింస పెట్టుకొంటూ ఉంటే అశాంతి వస్తుంది తరువాత శారీరక అనారోగ్యం ప్రారంభమవుతుంది.

ఈ సంచికలో...... **సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు**

06-09-04 భీమవరం 1
12-09-04 మంచిలి 5
19-09-04 భీమవరం 12

దేహాన్ని, మనస్సును ఉపయోగించుకొని సత్యసాక్షాత్కారం పొందాలి, అది పొందకుండా ఏదైనా సాధించినా స్వప్నంతో సమానము, అవిఅన్నీ కాలప్రవాహంలో కొట్టుకొనిపోతాయి. మీరు ఏపనిచేసిన అది ఆత్మజ్ఞానంలో ఫలించాలి, అలా ఫలించకపోతే సున్న. B.A. చాలా కష్టపడి చదివానుకాని ఫెయిల్ అయిపోయాను అంటే ఆమాటకు అర్ధం ఏమిటి? అలాగే సాధన బాగా చేస్తున్నాము కాని మాకు జ్ఞానం కలగటంలేదు అంటే ఆమాటకు అర్ధం ఏమిటి? ఏ జన్మలో అయినా మనం చేసిన సత్కర్మ అది ఆత్మజ్ఞానంలో ఫలించకపోతే దాని ఫలితం పుణ్యానికే పరిమితం అవుతుంది, అనుభవిస్తే అదిపోతుంది. అది శాశ్వతంకాదు, నిత్యంకాదు. జ్ఞానానికి అందరూ వారసులే, అది ఎవరో ఒకరి సొత్తు కాదు. అయితే మనకు జ్ఞానం పొందటానికి ఎవరు అడ్డువస్తున్నారు? అంటే ఎవరూ అడ్డురావటంలేదు, మీకు మీరే అడ్డువస్తున్నారు. మన స్వార్థమే అడ్డువస్తోంది. కాని ఎవరో ఇతరులు అడ్డువస్తున్నారని మాయ అలా అనిపింపచేస్తుంది. ఇతరుల మీదకు గెంటివేస్తుంది. మనకు నిజమైన దేవుడు అంటే ఇష్టం ఉండదు. నిజమైన దేవుడు మన హృదయంలోనే ఉన్నాడు. బయట దేవుళ్ళు అందరూ జాగ్రదవస్థలో ఉన్నారు మరి నిద్రలో ఎక్కడ ఉన్నారు? నిద్రలో కూడా ఉన్న వాడు నిజమైన దేవుడు. ఆనిద్రలో ఉన్న దేవుడిని పట్టుకోవటానికే ఈశ్రమ అంతా. మనకు బయట కనిపించే దేవుళ్ళు అందరూ మన శరీరం ఎంత నిజమో, పుణ్యపాపాలు ఎంత నిజమో, సుఖదుఃఖాలు ఎంత నిజమోవారు కూడా అంతే నిజం. మన శరీరం ఎలాగయితే వ్యవహారిక సత్యమో బయట దేవాలయాలలో కనిపించే దేవుడు కూడా వ్యవహారిక సత్యమేకాని నిజమైన దేవుడు మన హృదయంలోనే ఉన్నాడు. జ్ఞానమార్గంలోనికి రావటం తేలికే కాని దానిలో నిలబడటం, దానిని పోషించుకోవటం కష్టం. భగవాన్ దేహంతోటి, మనస్సుతోటి, ఇంద్రియాలుతోటి, లోకం తోటి అన్నింటితోటి విడిపోయి మరణానుభవం ద్వారా మరణం లేనిస్థితిని పొందాడు కాని ఇక్కడ ఒక్క విషయం మర్చిపోకూడదు, ఆయన ఇది అంతా దేహం ద్వారానే పొందాడు, ఆత్మజ్ఞానం కోసం అనేక జన్మలు కృషిచేయగా చేయగా ఎప్పుడైతే మీపట్ల భగవంతుడికి దయకలిగిందో అప్పుడు భగవంతుడే నీకు స్వరూపంగా వ్యక్తమవుతాడు అని గీతలో పరమాత్మ చెప్పాడు. మోక్షం అంటే భగవంతుడై పోవటంకాదు భగవంతుని స్వరూపాన్ని పొందటం. మూలతలంపు మూలంలోనే ఈశ్వరుడు ఉన్నాడు. మనం నిద్రపోతున్నా ఆయన నిద్రపోకుండా, మన నిద్రకు సాక్షిగామన హృదయంలో ఉన్నాడు, ఆయనే నిజమైన దేవుడు. నన్ను తలంపులు బాధపెడుతున్నాయి, ఈ తలంపుల గురించి చెప్పండి అని ఒక అమ్మగారు అడుగుతున్నారు. జీవితంలో అన్నీ తలంపులే. పుట్టుక ఒక తలంపు, చావు ఒక తలంపు, కష్టసుఖాలు కూడా తలంపులే. గాఢనిద్రలో ఎవరికైనా తలంపులు వస్తున్నాయా? అంటే ఎవరికి తలంపులు రావటంలేదు. అయితే గాఢనిద్రలో మనం ఉన్నామా, లేదా అంటే మనం ఉన్నాము. అయితే తలంపులు లేనప్పుడు కూడా మనం ఉన్నాము. జాగ్రదవస్థలో తలంపులు వస్తున్నాయి, గాఢనిద్రలో తలంపులు రావటంలేదు. మరి గాఢనిద్రలో తలంపులు అన్నీ ఎక్కడికి వెళ్ళినాయి? దేహము నేను అనే తలంపును

అంటిపెట్టుకొని ఈ తలంపులు అన్నీ వస్తున్నాయి. గాఢనిద్రలో ఆతలంపు ఎప్పుడైతే అణిగిపోయిందో దానికి వచ్చే ఇతరతలంపులు అన్నీకూడా అణిగిపోతున్నాయి. మరల జాగ్రదవస్థలోనికి రాగానే దేహము నేను అనే తలంపు వచ్చాక లోకవాసన, శాస్త్రవాసన, పుణ్యము, పాపము, లోపల, బయట అన్నీ వచ్చేస్తాయి. ఏది ఉంటే అన్నీ ఉన్నాయో అందులోనుండి బయటకురా, దానిలో నుండి విడుదల పొందటమే మోక్షం. చిత్తం యొక్క వృత్తిని నిరోధించటం యోగం అని పతంజలి మహర్షి చెపితే, అహంవృత్తిలో నుండి విడుదల పొందటం జ్ఞానం అని భగవాన్ చెప్పారు. ఏదో యోగం ద్వారా మూలతలంపు ఎక్కడయితే ఉదయించివస్తోందో అక్కడకు దానిని పంపగలిగితే, దాని మూలాన్ని చూడగానే అది నశిస్తుంది, అక్కడ ఉన్న భగవంతుడే మనకు స్వరూపంగా వ్యక్తమవుతాడు. మన యజమాని మన లోపలే ఉన్నాడు, మూలతలంపు మూలంలో ఉన్నాడు, అంతలోతులకు మనం వెళ్ళలేకపోతున్నాము. దానికి తగిన వైరాగ్యం మనకులేదు, మనకు పెద్దలయందు గౌరవంలేదు, సత్పురుషుల సహవాసంలేదు, శాస్త్రం యొక్క అధ్యయనంలేదు. నూటికి నూరుపాళ్ళు స్వార్థపరులకా ఆత్మజ్ఞానం కలిగేది? భగవంతుడు అమాయకుడా మీకు జ్ఞానం ఇవ్వటానికి? నేను అజ్ఞానంలో ఉంటే నేను మీకు చెప్పేది ఏమీలేదు, నేను కనుక జ్ఞానిని అయితే నాకు బోధించటానికి ఇతరులులేరు. నాకుడిచేతిలో ఉన్న జామకాయను ఎడమ చేతిలో పెట్టుకొన్నాను అనుకోండి ఎవరికో ఇస్తున్నాను అనుకోను ఎందుచేతనంటే కుడి చెయ్యినాదే, ఎడమ చెయ్యినాదే. జీవాత్మ ఎప్పుడైతే విశ్వాత్మ అయ్యాడో ఎవరినో ఉద్ధరిస్తున్నాను అనే తలంపుపోతుంది. ఎందుచేతనంటే తనకంటే ఇతరులు ఎవరూలేరు. బుడగ పగిలితే అదిపోదు, అది సముద్రం అవుతుంది. ఎప్పుడైతే జీవలక్షణాలుపోయాయో, వాడు పోడు వాడు విశ్వాత్మ అవుతాడు, విశ్వం అంతా వ్యాపించి ఉంటాడు. విశ్వాత్మ ఎటువంటి శాంతిలో ఉన్నాడో అటువంటి శాంతికి, జ్ఞానానికి వారసుడవుతాడు, మనకు ఒకోసారికోపం వస్తుంది, ఒకోసారి బెంగపెట్టుకొంటాము, ఒకోసారి పొంగిపోతూ ఉంటాము, ఒకోసారి కృంగిపోతూ ఉంటాము, ఇలా రకరకాలుగా ఉంటాము, వీటి అన్నింటికి మనలోపల ఉన్న దుఃఖమేకారణం. ఆ దుఃఖం నుండి విడుదల అయ్యేవరకు ఏదోకోరిక, ఏదో కోపం, ఏదోకాంక్ష ఇలా ఏదో ఒక చెడ్డలోపలనుండి వస్తూనే ఉంటుంది. మన దుఃఖమే మరల మనకు కొత్త శరీరాన్ని తీసుకొని వస్తుంది, నీకు లోపల దుఃఖం ఉన్నంతకాలం జన్మలు వస్తూనే ఉంటాయి, చైతన్యానికి వర్తమానకాలంలేదు, భూతకాలంలేదు, భవిష్యత్ కాలం లేదు, దానికి శరీరంలేదు, చైతన్యానికి దూరం దగ్గరలేదు, అది మన హృదయంలోనే ఉంది. అంతటా దేవుడు ఉన్నాడు అని ఏవో గాలి మాటలు చెప్పటంవలన ప్రయోజనంలేదు, బయట ఉన్నవాడు లోపల ఉన్నవాడు ఒక్కటే అనే అనుభవం ఎప్పుడు కలుగుతుంది అంటే నీ హృదయంలో ఉన్న పరమాత్మ నీకు అనుభవంలోనికి వచ్చినప్పుడు అది తెలుస్తుంది. మనం ఒకస్థాయికి చేరుకొన్నాక భౌతికం, ఆధ్యాత్మికం అని తేడా తెలియదు. భగవాన్ అనేవారు కూలి పనికి మూటను మోసేవాడు ఎప్పుడూ నెత్తిమీద మూట ఉంటే బాగుండును అని అను:

జ్ఞానం వచ్చాక దేహం ఉండాలని అనుకోడు, వాడికి దేహం ఉండటంవలన లాభంలేదు, దేహం పోవటంవలన జ్ఞానికి నష్టంలేదు. మనిషిని బంధించేది రూపబుద్ధి, నామబుద్ధి. ఆ రూపబుద్ధిని, నామబుద్ధిని పట్టుకొని అహంవృత్తి వేలాడుతూ ఉంటుంది. ఎప్పుడైతే ఈ రూపబుద్ధిలోనుండి, నామబుద్ధిలోనుండి విడుదలపొందామో నదివెళ్ళి సముద్రంలో ఐక్యమైనట్లు మనం హృదయంలో ఐక్యమైపోతాము. బాహ్యవస్తువులతోటిగాని, బాహ్యప్రక్రియలతోటిగాని, చావుపుట్టుకలతోగాని,. మంచిచెడులతోగాని సంబంధంలేకుండా నీవు లోపల అద్వైతానుభవం పొందినప్పుడు నీకు స్వతంత్రమైన సుఖం, శాంతి కలుగుతుంది. ఆ సుఖం లోకం మీదగాని, దేహంమీదగాని ఆధారపడదు, అది స్వతంత్రమైనది. ఎప్పుడైతే లోపల ఉన్న వస్తువు నీకు అనుభవంలోనికి వచ్చిందో అప్పడు అజ్ఞానంలోనుండి విడుదపొందుతావు, శాంతి నీకు స్వరూపంగా వ్యక్తమవుతుంది, అది ఆభవసుఖం, అది పుట్టనిసుఖం అది పూర్ణసుఖం. దేహానికి సంబంధించిన సుఖాలు అన్నీ పుట్టినసుఖాలు. మనకు చనిపోయే దాక ఏదో కాలక్షేపం ఉండాలి కదా, ఈ మూలతలంపు ఏదో ఒకదానిని పట్టుకొని కాలక్షేపం చేస్తూఉంటుంది. ఒకావిడకు నలుగురు కూతుర్లు అనుకోండి. కొన్ని రోజులు ఒక కూతురును పట్టుకొని ఉంటుంది, మరల కొన్ని రోజులు ఇంకో కూతురును పట్టుకొని ఉంటుంది. మూల తలంపు ఇలా ట్రాన్స్‌ఫర్ అవుతూ ఉంటుంది. కొంతకాలం ఒక గురువు మంచివాడని, కొంతకాలం ఇంకొక గురువు మంచివాడని, కొంతకాలం విష్ణువు గొప్పవాడని, కొంతకాలం శివుడు గొప్పవాడని ఇలా ఏదో ఒక గొడవను పట్టుకొని తిరుగుతూ ఉంటుంది. ఇటువంటి పిచ్చి గొడవలు నీకు ఎందుకు? నీ గొడవ ఏదో నీవు చూసుకో అంటున్నారు భగవాన్. మనం ఏ నామాన్ని చేసినా పవిత్రులం అవ్వటం కోసమే, పవిత్రులైనంత మాత్రాన పూర్ణస్థితిని పొందలేము కాని పూర్ణస్థితిని పొందటానికి పవిత్రత సహకరిస్తుంది, కనుక పవిత్రత సంపాదించమన్నారు. మిమ్మల్ని ఎవరైనా సరే తమ భక్తులుగా చేసుకోవాలని అనుకొంటే వాళ్ళు గురువులేకాదు, వారిని నమ్మనక్కర లేదు. మూలతలంపును ఒక గోతిలోనుండి తీసి ఇంకొక గోతిలో దింపవద్దు, మూలతలంపును నువ్వు ఎవరు అని విచారించు. మూలతలంపు నుండి విడుదల పొందటం మోక్షం కాని మూలతలంపును టాన్స్‌ఫర్ చేయటం మోక్షంకాదు. ఎన్ని తలంపులు వచ్చినా మీరు భయపడవద్దు. తలంపులు వస్తున్నాయి అనుకోండి, రండి అనాలి. ఈ తలంపులు అన్నీ ఎవరికి వస్తున్నాయి? దేహంతో తాదాప్యంపొందే నేనుకు అంటే మొదటి తలంపుకు ఇవి అన్నీ వస్తున్నాయి. ఆనేను ఎవరు? అని దానిని ప్రశ్నించుకొంటూ వెళితే అది లోపలకు జరుగుతూ ఉంటుంది, అది లోపలకు జరిగే కొలది ఈ తలంపులు పల్చబడిపోతాయి. అలాగ లోపలకు ఉపసంహరించుకొంటూ, ఉపసంహరించుకొంటూ వెళితే ఎక్కడయితే మోక్షస్థానం ఉందో, ఎక్కడయితే శాంతిస్థానం ఉందో అక్కడకు వెళ్ళి ఆగిపోతావు, అంటే హృదయంలోనికి చేరుకొంటావు. నేను ఎవడను అనే ప్రశ్న వలన మీకు లాభం ఏమిటి అంటే మధ్యవర్తులతో సంబంధంలేకుండా, దేవతలతో సంబంధంలేకుండా డైరెక్టుగా హృదయ గుహలోనికి, మోక్షస్థానంలోనికి వెళ్ళిపోతారు. ఓ

అరుణాచలేశ్వరుడా! ఈ దేహమే నేను, దీనికి సంబంధించినవారే నిజం అనుకొంటున్నాను. ఈ మనస్సే నేను, ఈ మనస్సే నా ఇల్లు అనుకొంటున్నాను, దానితో కలిసి తిరుగుతున్నాను. నువ్వు ఏమిచేసావు అంటే నా కొంపలోనుండి నొప్పిలేకుండా నన్ను బయటకు తీసుకొని వచ్చేసావు, బయటకు తీసుకొని వచ్చి నన్ను వదిలిపెట్టలేదు, నీ ఇంటిలో చేర్చుకొన్నావు, నీ ఇల్లు ఆత్మ, నీ ఇల్లు శాంతి. నన్ను అశాంతిలోనుండి బయటకు తీసుకొనివచ్చావు, శాంతిస్థానంలో కూర్చోబెట్టావు అరుణాచలేశ్వరుడా అన్నారు భగవాన్.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహ భాషణములు, 12-9-04, మంచిలి

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మనం ఏదైనా ఒక పని చేసేటప్పుడు విసుగ్గా చెయ్యకూడదు, అశాంతిగా చెయ్యకూడదు, ఫలితాన్ని ఆశించకూడదు. మనం అశాంతిగా, విసుగ్గా ఒకపని చేస్తే దాని ఫలితం మనకు చెడ్డగా ఉంటుంది. మనం చేసేపని ప్రేమగా, శాంతిగా , అంతఃకరణశుద్ధితో చేయాలి అప్పుడు ఆ పని తాలుక ఫలితం మనకు మంచిగా ఉంటుంది. మనం ఒక పనిచేస్తే దాని తాలుక ఫలితం ఈజన్మలోనో , రాబోయే జన్మలోనో మనకు అనుభవంలోనికి వస్తుంది. మనం చేసిన పనికి ఫలితాన్ని అనుసంధానం చేసేవాడే దేవుడు అంటారు. ఇక్కడ గుర్తించవలసింది ఏమిటి అంటే మనం చేసే పని చిన్నపని అయినా పెద్దపని అయినా మంచిమనస్సుతో, ప్రేమతో, శాంతితో చెయ్యాలి. దేహప్రారబ్ధాన్ని బట్టి కాలప్రవాహంలో అనేకం వస్తూఉంటాయి. మార్పుకాలానికి ఉంది కాని హృదయంలో ఉన్న బ్రహ్మంకు మార్పులేదు, దానికి కాలంతోటి, చావుపుట్టుకలతోటి, కర్మతోటి ఎట్టి సంబంధంలేదు. మన మనస్సులో ఉన్న సంకల్పవికల్పాలకు అది అతీతంగా వుంది, మన హృదయంలో ఉన్న నిజాన్ని, బ్రహ్మంను అర్థంచేసుకోవటానికి మనబుద్ధిని సమాయత్తం చేసుకోవటానికే ఈ జ్ఞానయజ్ఞాలు, ఈ సత్సంగ సమావేశాలు. దేహంయొక్క ప్రారబ్ధాన్ని బట్టి దేహం నడుస్తూ వుంటుంది. కాలగర్భంలో ఏముందో మనకు తెలియదు కాని కాలప్రవాహం అన్నీ తీసుకొని వస్తుంది. కాలప్రవాహంలో వచ్చేవి వస్తూవుంటాయి, పోయేవి పోతూ ఉంటాయి. మంచి ఉంటే మంచి, చెడు ఉంటే చెడు వస్తుంది. జన్మలు వస్తూవుంటాయి, గౌరవాలు వస్తూవుంటాయి, అగౌరవాలు వస్తూఉంటాయి, ఓడిపోయిన వారు నెగ్గుతూ ఉంటారు, నెగ్గినవారు ఓడిపోతూ ఉంటారు, ధనవంతులు దరిద్రులు అవుతూ ఉంటారు, దరిద్రులు ధనవంతులు అయిపోతూ ఉంటారు, కాలప్రవాహంలో ఇవిఅన్నీ జరుగుతూ ఉంటాయి, యిదంతా ప్రకృతి. నేను చెప్పే ఈమాటలకు, లోపల హృదయంలో ఉన్న సద్వస్తువుకు ఏమీ సంబంధంలేదు. కాలగర్భంలో ఏమి ఉందో తెలుసున్నవాడు నారాయణుడు ఒక్కడే, ఆయనే మన యజమాని, జీవకోటిని నడిపించేవాడు ఆయనే, దేవుడు మన హృదయంలోనే ఉన్నాడు, జీవుడు లోపలే ఉన్నాడు. మనకు జీవుడి తాలుక వికారాలు తెలుస్తున్నాయికాని దేవుడి తాలుక వైభవం మనకు తెలియటంలేదు. దేవుడు మనలోపలే ఉన్నా ఆయన మనకు అనుభవంలో లేడు, జీవుడు